

Téma: Obdivuji ho, ptáte se proč ?

Můj hrdina války

Je po útoku. Sedím tady a ještě se klepu strachy. Manfred Wettengerg se jmenoval a právě teď jej opustilo válečné štěstí. Kluk co ještě včera poslouchal fírerovo žvásty, tu leží a já mám v ruce jeho plechovou známku.

To moje kule mu vzala život. Hluboko pod klíční kostí se mu zaryla do srdce. Byl na místě mrtvý. Měl smůlu, ale minulý týden udělal z války mou osobní věc. Zastřelil starého Vasila. Vasil si k večeru nacpal fajfku, obrátil se v zákopu pro sirky a najednou se mu zátylek změnil v kaši z obratlů a krve. Byl to Manfrédův úrad. Všechny nás to rozlítilo. Vasil byl náš táta. Učil nás maskovat se, krýt se v palbě, zakopat se před dělostřelbou. Plácal nás po ramenou, dával nám vodu, když jsme onemocněli.

Manfréd se objevil nedávno ještě s dalšími. Jednoho z nich naši chytli. Než jsem se k němu dostal, tak mu ve vzteku prořízli břicho nožem a nechali ho vykrváčet. Nedověděl jsem se nic jiného než, že poslali odstřelovače ze speciální školy.

Byl chytrý. V noci na včerejšek rozmístil úlomky zrcadla na místa, která z naší strany vypadala jako vhodné úkryty. Hned ráno jsem jeden zpozoroval. Všechno to bylo jako opravdové. Mihnula se zář jako z optiky a já rychle vystřelil. V tu ránu Mauserka prořízla vzduch naproti a kule se zavrtala na dlaň od mé pravé tváře, ještě jsem cítil horký vzduch co táhla za sebou. K smrti mě to vyděsilo. Ani nevím, jak se mi povedlo stáhnout se. Bylo to rychle. Pak jsem omdlel. Včera jsem řekl Bulgakovi, aby se lépe s kulometem maskoval. Nedal si říct. Byl to rolník odněkud z Moldavy. S kulometem to uměl, ale v hlavě měl piliny. Zakopal jsem se v noci vpravo od něj tak, abych měl ráno slunce v zádech. Maskování, zahřál jsem si náboje v náprsní kapse a byl připraven. Bulgakov začal střílet. Přirazil pár Němců k zemi a nejednou spustila puška znovu. Kule utrhla kulatý zásobník kulometu ze závěsů a vrazila ho vší silou Bulgakovi do čelisti. Jenže já viděl, odkud tak rychle přišla. Teď zarachotila moje Tuchlinějka. Všechno ztichlo a zčistajasna začal útok naší pěchoty.

Vlna se přehnala a já si došel pro Manfréda.

Tak mi to vyprávěl můj staříčkový praděda, ale já v něm viděl kluka ze stepi.

Obdivuji ho, ptáte se proč?

Slohová práce Vojtěcha Čálka, žáka IX.A třídy